

Když ja-snou a ti - chou, kli-dnou no - cí
 jdu ce-stou, na ne - bi pl - no hvězd,
 tu ptám se: Kdo má mě ve své mo - ci?
 Kdo mů - že v mé ži - tí smy-sl nést?
 Ó, Bo - že, ó, Bo - že, Pa - ne můj,
 z mých vin, pro-sím, kéž smím být vy-kou - pen.
 Víš do - bre, že vždy - cky chci být tvůj,
 hřích vy - zná - vám, chci tvou ce - stou krá - čet jen.

KDYŽ JASNOU A TICHOU

2. Když zklamán sám sebou stále padám, / hřích v boji až k zemi
sráží mě, / když ztrácím svůj pokoj a jen strádám, / pak celou
svou duší hledám Tě. / Ó, Bože, ó, Bože, Pane můj, / z mých vin,
prosím, kéž smím být vykoupen. / Víš dobře, že vždycky chci být
tvůj, / hřích vyznávám, chci tvou cestou kráčet jen.
3. Ač v bouřích a zkouškách život plyne, / chtěj vědět, že můžeš
s Pánem být. / Kdo klesne, ať vstane, jinak zhyne! / Ať s vinou
svou k Tobě chce vždy jít! / Ó, Bože, ó, Bože, Pane můj, / z mých
vin, prosím, kéž smím být vykoupen. / Víš dobře, že vždycky
chci být tvůj, / hřích vyznávám, chci tvou cestou kráčet jen.

Polsky

Kiedy w jasną, spokojną, cichą noc / spoglądam na niebo pełne
gwiazd, / wtedy myślę, czy życie to ma sens / i wołam do Ciebie,
Ojczy nasz. / O, Boże, o Boże, Panie mój, / nie pamiętaj, że cza-
sem było źle. / Wiesz dobrze, że zawsze jestem Twój / i że tylko
Twoją drogą kroczyć chcę.

*Hle, temnota přikrývá zemi,
soumrak národy,
ale nad tebou vzejde Hospodin
a ukáže se nad tebou jeho sláva.*

Iz 60,2